

Zápisnica

Svedok bol napomenutý, aby podľa svojho najlepšieho svedomia a vedomia povedal čistú pravdu, aby svoju výpoveď mohol potvrdiť i prisahou.

V Nírovciach (*Nýrovce*) som bol zamestnaný od 28. 4. 1932 ako hospodársky úradník na veľkostatku cukrovarskej účastinnej spoločnosti. Ovšem zamestnancom tejto firmy som bol už vyše 15 rokov, len v iných miestach. Do Níroviec okupačné vojsko vtiahlo dňa 9. 11. 1938. Moje miesto som neopustil, lebo môj zamestnávateľ ma ubezpečil, že budem môcť na mieste zotrvať aj po okupácii. Dňa 12. 11. 1938 som bol predvolaný na obecny dom, kde už bola 3-členná maďarská četnícka (žandárska) hliadka. Veliteľ tejto hliadky ma vyzval, aby som odovzdal zbraň, lebo určite vie, že takú mám, a pohrozil mi domovou prehlídkou. Žiadnu zbraň som nemal, teda som ju nemohol odovzdať. Potom mi vytýkal, že som špinil Maďarov, týral a voči nim sa nepriateľsky choval. Preto mi neručí za moju bezpečnosť a vyzval ma, aby som v priebehu 24 hodín opustil Nírovce. Keď som sa chcel ospravedlniť, nepripustil ma k slovu a zdvihnutou päšťou kričal na mňa, aby som sa stratil. Hneď som sa vzdialil a dňa 13. 11. 1938 som opustil Nírovce.

Moju rodinu i celé moje domáce náradie v naturálnom byte som nechal v Nírovciach a pristáhol som sa do Melčíc.

Moja manželka Anna V., rod. N., 19. 11. 1938 bola tiež podobným spôsobom vykázaná a spolu s našim dieťaťom 20. 11. 1938 prišla za mnou do Melčíc.

So sebou sme si nemohli nič priniesť. Všetko naše imanie pozostávajúce z domáceho zariadenia, bielizne, šatstva a podobne tam zostalo.

Zápisnica prečítaná, одобrená a podpísaná.

D. a h.

Nečitateľný podpis v. r.
Obvodný notár

Štefan V., v. r.
vypočúvaný

SNA, KÚ., kr. 256, f. 71527/38 prez, č. 163.

29. november 1938, Dunajská Lužná-Nové Košariská.

Protokol napísaný na žandárskej stanici s kolonistom Jánom L., predtým obyvateľom kolónie Blahova Dedina (Blahová), ktorý v dôsledku vylúpenia majetku a strachu o vlastný život bol prinútený opustiť svoje bydlisko a odísť na Slovensko.

Protokol

Dňa 28. 11. 1938 v dôsledku vyrabovania môjho bytu maďarským obyvateľstvom a v strachu o svoj život utiekol som z kolónie Blahova dedina (*Blahová*). V čase môjho pobytu pretrpel som urážky a vyhrážky zo strany maďarských bezpečnostných orgánov.

Na mieste som zanechal majetok v úhrnnej cene asi 300 000 Kč. Na mojej osobe a rodine maďarské orgány nespáchali násilie.

Svedkovia:
 Strážmajster Kasanický, v. r.
 Strážmajster Kadlec, v. r.

Oznamovateľ:
 Ján L., v. r.

SNA, KÚ, kr., 256, f. 71527/38 prez, bez č.

83

29. november 1938, Bojná.

Protokol napísaný na žandárskej stanici s Alžbetou N., predtým zamestnanou u kolonistu Vincenta S. na kolónii Dvor Millénium (Pataš), ktorá vypovedala o správaní maďarských vojakov voči kolonistom a o dôvode svojho odchodu z okupovaného územia.

Protokol

Môj muž Pavel N. 29. 9. 1938 nastúpil vojenskú službu k pešiemu pluku č. 39 v Pezinku. Ja som ďalej zostala v byte. Kolonista S. sa 4. 11. 1938 pred príchodom maďarského vojska celkom odsťahoval.

Asi 6. 11. 1938 prišlo na Dvor Millenium (Pataš), kde som bývala, viac maďarských vojakov okupovať toto územie. Chovali sa riadne, niektorý vyprával po slovensky, aby som sa nebála, že mi nič neurobia. To isté hovorili i kolonistovi S., ktorý vojakov pohostil.

Od 6. – 18. 11. 1938 chodila na Dvor Millenium akási stráž z obce Patáš, ktorú som videla denne. Cez deň chodili 3 a v noci 4 až 5 občania, ktorí boli v občianskom odeve, nemali žiadne odznaky ani zbrane. Títo brali, čo tam pozanechávali kolonisti, ktorí odišli do Bratislavy. Ďalej brali a odnášali do svojich domovských obcí poľnohospodárske náradie ako vidly, motyky. Tiež som videla, ako zobrali z pôdy kolonistovi Jozefovi V. asi 5 q žita. Ich mená udať neviem.

Všetci kolonisti, pokiaľ tam prišlo maďarské vojsko, odišli. Len ja som tam zostala s kolonistom Jozefom V. a jeho manželkou Veronikou, ďalej S. so ženou a Ľudmila M. Súčasne odviezli i hospodárske stroje a zásoby zbožia. Niečo tiež rozpredali na mieste, odkiaľ boli, to neviem. Viem len to, že pochádzali z Moravy.

Dňa 18. 11. 1938 prišli do môjho bytu 2 maďarskí četníci asi z Baloňa, správny okres Dunajská Streda, ktorí na mňa začali kričať, že v priebehu 1 hodiny musím byť preč a nadávali: „Büdös Szlovák“ (smradľavý Slovák) a prečo som sa nenaučila rozprávať po maďarsky. Četníci boli v uniforme a boli ozbrojení puškami. To isté četníci hovorili ostatným kolonistom Jozefovi V., jeho manželke Veronike, S. a jeho manželke a Ľudmile M.

Mala som, ako ostatní, strach, a preto sme na voze odišli do Dunajskej Stredy. Zobrala som len periny, ostatné veci som tam nechala. Keď sme prišli do Dunajskej Stredy, už tam neďaleko nádražia boli tí istí dvaja četníci, ktorí nás všetkých zavreli do záchodu i s mojimi dieťkami a zamkli. Bola som zavretá s Jozefom V., jeho manželkou Veronikou a Ľudmilou M. S. a jeho manželka stáli pred záchodom. Asi po pol hodine nás četníci vypustili zo záchodu